

Лист Прелата (травень 2016)

«Травень допомагає нам ще більше поглибити шанування Діви Марії, – нагадує Прелат у своєму щомісячному посланні». Розмірковуючи над самовіддачею Божої Матері, ми відчуваємо потребу привести якомога більше друзів і знайомих до Її Сина.

18.05.2016

Любі, нехай Господь береже моїх дочок і синів!

Розпочинається особливий марійний місяць, протягом якого намагатимемося поставити шанування Діви Марії в центрі нашого дня. Напевно багатьом з нас пригадуються такі молитовні практики, засвоєні ще в дитинстві, як спільна молитва Розарія в сімейному колі, принесення маленьких жертв, прикрашання квітами образу Святої Марії, – тому я прошу батьків і матерів не нехтувати цими проявами уваги і в такий спосіб приводити ваших маленьких дітей до Богородиці. В цьому вам допоможуть роздуми, які Святий Отець написав у своєму нещодавньому апостольському посланні щодо стосунків між різними членами сім'ї.[1]

Ідучи за порадами й настановами нашого Отця, будемо поводити себе таким чином, щоб «творити

сім'ю» стало відповідальністю всіх і кожного у Справі, усвідомлюючи, що, піклуючись про родину, *Orus Dei* є відображенням Неба.

Святий Хосемарія навчив нас докладати великих зусиль, щоб примножувати це шанування Марії в Справі, – умова без якої неможливо (або ж видається надто складним) іти за Христом. Травневе паломництво являє собою особливе пошановування, поширене вже по цілому світові. Крім того, він підштовхував нас виявляти любов та делікатність у стосунках із Нашою Матір'ю: уважне читання Розарія, споглядання тайни життя Марії та її Сина, молитва «Ангел Господній...» опівдні і т. д. Ці норми благочестя допоможуть перебувати в присутності Бога протягом цілого дня.

Молитва до Марії просотана
любов'ю і є знаком повної до Неї
довіри. Вона не обмежується лише
почуттями, які деколи можуть
переповнювати нас під час цих
молитов. **«Але ми не повинні
хвилюватися, якщо спочатку в
нас присутнє лише сильне
прагнення до молитви, майже
спонтанно вихоплюється
коротка молитва до Марії.
Адже коли ця щира молитва, не
зважаючи ні на що,
виливається із серця, яке не
забуло про материнську
турботу, Пресвята Марія
піклується про це маленьке
полум'я і вкладає в душу
бажання отримати доктрину
свого Сина. Ця коротка
молитва – вуглинка, яка жевріє
в попелі, – перетворюється у
вогонь, що спалює наші гріхи, і
здатна принести іншим світло
Христа».**[2]

Можливо, інколи ми розмірковуємо над тим, що Євангеліє містить небагато слів про Діву Марію і ще менше про святого Йосипа. Однак, того, що нам передає Святе Письмо, достатньо, аби зрозуміти, **«як Мати Ісуса супроводжує свого Сина крок за кроком, беручи на себе частину відкупительної місії, радіючи і страждаючи з Ним, люблячи тих, кого любить Ісус, піклуючись із материнською любов'ю про всіх тих, які знаходяться біля Нього»**.^[3] Затримаймося, наприклад, на розповіді про весілля в Кані Галилейській. **«Євангеліст зазначає, що, звертаючись до слуг, Марія мовить до них: "Що лиш скаже вам, – робіть" (Йн 2, 5). Саме про це йдеться: приводити душі, щоб вони ставши перед Ісусом, запитали Його: "Domine, quid te vis facere?" – "Господи, що**

бажаєш, щоб я робив?" (Діян 9, 6)».[4]

Зосереджена на цих словах, Церква звертається в Літанії до Богородиці «*Mater Boni Consilii*» – «Мати доброї поради». Адже справді немає кращої поради, ніж ця: приводити всі душі до Ісуса, нашого Вчителя й Відкупителя, щоб кожний пізнав Його, спілкувався з Ним і полюбив Його. Так жив святий Хосемарія від самого початку заснування Справи. І ті з нас, кому пощастило супроводжувати Його під час відвідувань санктуаріїв Марії, споглядали, як він промовляв кожне «Радуйся, Маріє...», щоб спілкуватися з Пресвятою Трійцею ще тісніше. І не забуваймо, окрім того, що **«багатьом наверненням, багатьом рішенням повної віддачі себе Богові передувалися зустрічі з Марією»**.**[5]** Ми на власному

досвіді переконалися в цьому, в особистому житті та апостольстві.

Порада нашої Матері слугам у Кані звернена до кожного з нас, тому що всі ми покликані наблизити інших до Ісуса Христа. Одна зі справ милосердя, особливо наголошена під час Ювілейного року, полягає в тому, щоб дати пораду тому, хто сумнівається. Вчитель бажає використовувати нас так само, як Він покладався на перших учнів, яких відправляв по всіх містах, до яких сам мав намір іти, для того, щоб вони приготували йому шлях. Тому що Він **«говорить із нами не лише через близькість серця, – пояснює Папа Франциск, – він промовляє до нас також через голос і свідчення наших братів. Дійсно, великим даром є можливість зустріти чоловіків і жінок віри, особливо у важкі й переламні моменти нашого**

**життя, які б допомогли
просвітити наше серце й
розпізнати волю Господа».[6]**

Святий Хосемарія бажав, щоб ми усвідомлювали себе інструментами Христа в цій справі просвітлення сердець та розуму людей. **«Ти не можеш бути пасивним елементом,– писав він.–Ти повинем стати справжнім другом твоїх друзів: допомогти їм. Спочатку прикладом твоєї поведінки. А потім, твоєю порадою і тим моральним впливом, який набувають у дружній близькості».[7]** Близькість, яка дає місце пораді і яка породжує особисте апостольство дружби й довіри, – цього нас навчав наш Отець від самого початку. **«І ті слова, що ти їх вчасно шепнув на вухо приятелеві, який завагався; і та повчальна розмова, яку ти своєчасно**

розпочав; і професійна порада, що підносить чиясь працю на вищий рівень; і обачливо кинуте «необачливе» зауваження, яким ти комусь відкриваєш неочікувані горизонти ревности, – все це разом становить апостольство довіри».[8]

Щоб ефективно допомогти ближньому, надаючи доречну пораду в потребі, видається необхідним говорити на ці теми спочатку з Господом у молитві. Саме там, у синівській розмові з Богом, отримуємо світло, щоб передати його нашим друзям і товаришам. Саме там «Дух Святий допомагає нам внутрішньо зростати (...) і не потрапити в тенета егоїзму та власного способу бачення речей (...). Основною умовою для того, щоб зберегти цей дар – є молитва».

[9]

Молитва є найдоступнішою зброєю, яка є для нас можливою. З молитвою Церква вийшла вперед протягом століть і завдякі молитві продовжуватиме свій хід, не зважаючи на перешкоди, які зустрічатиме на своєму шляху. Так само було й з Opus Dei – цією часточкою Церкви. Саме тому святий Хосемарія стверджував, наполегливо повторюючи, що молитва є найефективнішим засобом у будь-яких потребах. Підготуймо наші апостольські розмови під час бесід із Господом і звернімося до заступництва Богородиці.

12 травня з великою радістю святкуватимемо літургійний спомин блаженного Альваро. Мені згадуються його відвідини Матері Доброї Поради, неподалік Риму. Він молився під час вігії конклава, який обрав святого Йоана Павла II наступником

святого Петра. З нагоди Року Марії, який було проголошено в Opus Dei, дон Альваро звернувся до Її заступництва: «Якщо ми бажаємо, щоб наша подячна молитва конкретизувалася в реаліях життя ще більшою віддачею Богові, нехай вона не буде лише поверховим жестом або гарними словами. Ми маємо звертатися ще з більшою інтенсивністю до Пресвятої Діви Марії – "*Mater boni consilii*"».**[10]**

Продовжуючи слова мого любого попередника, прошу вас, щоб під час травневого паломництва та інших візитів до санктуаріїв Марії, на які кожного з вас надихає особисте благочестя, попросимо нашу Матір Святу Марію про благо всіх сімей, про мир у світі, про Папу та його наміри, про наміри Церкви, Справи, покликання та ефективність апостольських починань. Залишмо ці благання в

Її руках, щоб вона могла
представити їх Святому Духові під
час свята П'ятидесятниці. «Нехай
Вона провадить нас до Ісуса,
Трійці і Єдиного Бога в молитві
подяки та прохання».[11]

Не зупинятимуся на інших святах
цього місяця, сподіваючись, що
для всіх вас кожен день стане
зустріччю з Господом завдяки
супроводу Марії.

З усією любов'ю вас благословляє
ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 травня 2016.

P.S. Коли я мав намір відіслати
лист до друку, я одержав новину,
що Папа проголосив героїчність
чеснот Монтсе Грассес. Подякуймо
Господеві і Богородиці за
заступництвом Монтсеррат, на

честь якої ми отримали цю велику новину. Звернімося до заступництва цієї молодії жінки в наших потребах.

[1] Папа Франциск. Апостольське послання «*Amoris laetitia*», 19-III-2016. – Розд. III і IV.

[2] San Josemaría. La Virgen del Pilar. Artículo póstumo publicado en 1976 (“Por las sendas de la fe” / Ed. Cristianidad. – P. 172).

[3] Святий Хосемарія. Христос проходить поруч. – № 141.

[4] Там само. № 149.

[5] Там само.

[6] Папа Франциск. Загальна аудієнція, 07.05.2014.

[7] Святий Хосемарія. Борозна. – № 731.

[8] Святий Хосемарія. Шлях. – № 973.

[9] Папа Франциск. Загальна аудієнція, 07.05.2014.

[10] Beato Álvaro. Carta, 9-I-1978. – N. 8 (“Cartas de familia”, II, n. 135).

[11] Там само.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-ottsia-
traven-2015/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-ottsia-traven-2015/) (07.08.2025)